

לפרשת ויקרא – תשע"ב

ספר ויקרא "הבשר" של התורה

מיכל פרישטיק

בספר בראשית, אנחנו נחשפים למעשיהם והרפתקאותיהם השונים של האבות, ועיקרם בסיפור אברהם, הראשון ש"גילה" את הקב"ה ומצא את תכליתו האמיתית של העולם. ספר זה מתייחד בסיפורי היחידים והמסר הנלמד מהם לכולנו. זהו הצעד הראשון לעבודת ה'.

בספר שמות, בתהליך היציאה מהשעבוד וקריעת ים סוף, הם הופכים מקבוצת יחידים לעם. והם מתקדמים לקראת קבלת התורה בתור קבוצה מגובשת. אך לקראת סוף ספר שמות, נקרית תקלה חמורה. משה עולה להר ולא חוזר, העם מנסה למצוא אלטרנטיבה ע"י עבודת ה' ע"י עגל זהב. ע"פ שזה נבע מכוונה טובה, הדרך הייתה שגויה ביותר, ועל כן נענשו העם במיתה של 3000 מאנשיו. חטא העגל היה החטא הגרוע ביותר של בני ישראל במדבר, עובדה, שה' רצה למחות את כל העם מלבד משה. ואף לאחר שה' מחל לעם הוא אומר לו: "וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם". ורש"י מפרש: עתה שמעתי אליך מלכלותם יחד ותמיד תמיד כשאפקוד עליהם עונותיהם ופקדתי עליהם מעט מן העון הזה עם שאר העונות ואין פורענות באה על ישראל שאין בה קצת מפרעון עון העגל" דהיינו, שבכל פעם שהעם יחטא, העונש של חטא העגל יתווסף ויהווה לו כ"תוספת".

בשלב זה, העם כבר מגובש היטב – ולאחר שעבר משלב היחיד לגיבוש קבוצה, ניצל ההשעבוד ויצא משערי טומאה, וקיבל את התורה (ולמד את המסר מחטא העגל) - עכשיו הוא נדרש לקיים את התורה בפועל! עכשיו הוא מקיים את המצוות ה"בשריות" של התורה, וזהו כל מטרתו של ספר ויקרא. בנוסף, הוא צריך לדעת איך הוא יכול לכפר על החטאים שלו במהלך המשך הקיום שלו- ולכן מגיע ספר ויקרא. בספר זה מתאורים בפרטים את הדרך לקשר של עם ישראל עם הקב"ה.

יהי רצון שנוכל לקיים במו ידינו את הקשר הזה.